

דָּלְכַת (א) אֶלְגָּה

שאין להוציא מכאן לא הלכה וכ"ש לא מעשה
מקצת מוחלטות לשליקות טפחים מוחרם איזו... ממותת הולאה לאם רופא מסקטן
דרבי משאש בדורות... ממותת הדרבין איזהו... ממותת הולאה בדורות בדורות

ספקות המצוויות בקניות בגדים וכליים.

א. העובר לידי חלון ראותו ווואה מכשיר או חפץ מסוים, ומסתקרן על החלטות מה מחריו, אם אין רועה בכלל לקנותו שאור לו להכנס לשלישיאל סתם את המוכר, משומס וכיוון שהמוכר לא תהי' שיב באן כדי לזרזות את ערך הסקירות של העוברים שיבים, אלא דיל שיכנסו יוקהן, הרוי שעכברן ושאל סתם, היו אונאות דברים ויל' שיעשו'; ב' מצד הוא אונאות דברים? לא יאמר לו בכמה אתה רואה לעין חוץ מה הוא יראה לךנותו', אבל!! אם הוא קיים טכני שאמ חוץ זה יימצא זול יקנה, מותר לשאל, כמו כן: אם בשלב זה אין רועה לקנות בשום מקום, אלא רועה רק לעורך סבב מהיריים לדעת את המחויר ההזול שבעוק שמשם קנה, יכול להכנס להנות ולשאל, כמו ש"ס אם תמעא חותן זו כולה שבעוק יקנה בה, וממעא שלא להונם.

ב. יש לדעת: שהמנגינה חוץ בחנותן ע"מ לknoot, קנה אותו לאalter,

שנשבר לפטע ביפוי לא כל מעשה יצא דומן עצמוני פטור.

ל. כמו כן: אדם הולך בחנות ייקות, ולכך ייקות בנסיבות ע"מ ללחחותם, ולאח"כ התחרות ווועזה להחויזרין, מוויאנא צרכ' לעשר קודם שריאזיר (כובען: אפונ שטאַן סומק על ההשגהה שבתוכו) דביוו שתוכון ללקנות נמצוא שנטהייבו בעשרות אצלן, ממכאן ואילך אסור לו להכחיש עמי ארצות לטבל זול' המשנה בדמאי (פ"ג מ"ג): "הלוקח יוק בן השוק ונמלך להחויזר לא יחויזר עד שעישער".

ד. עוד יש להעיר: דאין לקונה כל יקח הילכתי לחפש שורuce נקודות אוטו אלא רק מושעה שגמור בדעתו לknoto חפץ זה, אבל כל גמ' שעדיין לא הגיע לשלב זה עדין אין אפילו בכלל עני המהפק בחרורה", כיצד? אדם שנכנס לחנות חליפות, ואחריו חישוש ממושך ט"ס מזא חפה השנאה זו בעייני היהינה אותה בדף, ונמה לבתים להחפש ואלו תמצאו לייפה נאה ממנה, ובבתים היוגה אדים אחר ולטש עניינו זו רוקא על הליפה זו והמודת בדף, וכו' יכול במנועו ממו מעונת עני המהפק אבל אם כבר נגע למוכר וביקש ממו שיעשה לו מופת או שהחול להתקמקח איזו על המחרי, וגואנו שהחומר קבוע, אפילו למוכר לתת אותה לאחר מדין"ע עשית השיר והטוב".
בחרורה" שאסור למוכר לתת אותה לאחר מדין"ע עשית השיר והטוב".
ה. נחلكו האחוריים לגבי עיריכת קניות בערב שבת לאחר החוץ בדברים שעאים לעזרך השבת, דעת המוג"א: דפרקטייא אינה בכלל מלמלה שנאשרה לאחר חצות, ושר האחוריים פליגי עלי, ולדרבים מאנו וואה סמעון ברחה מאותה עסקה, "מ"מ אס הוא דבר האבד בגו: מוחרי הריקות בשוק, שירידים מהוחציתם בערב שבת עם השיכחה, לפיו היא בר ביב דלא פניא לאלה מנאני, היו ליה דבר האבד, ובכח"ג אמרו לרבי ר' רבנן התרבב (וינו רב"ל ב' איין).

ו. מופעה נזוכה: באנשי הקונס מבצע (כגון חמשה מושרים מאוות סוג במחירות מוזל) ולאחר עבר המבצע, חזרו לתנות ומבקשים להחליל את המוצר מהיריו המלא תחת מווצר אחר, יש להעיר להם: דודו גזלה גמורה, דאנן סהדי סעבל חנות עשו מבעז זה כדי להחטף מנגמרים אלו, וגם כל קדיבת שמכר מוצרים אלו בול, הוא לא בשביב שיכרוך לו אוטם לאחמן'ב ביריך ופושע. עוד פשוט: דאמ קנה וחנות מווצר במחירות מסוים, ולאחמן'ב עליה מהיריו ובאהיזור, פשיטא דאין זה בית מיהוש מושם ריבית, דליך שמצויד בתנות

ג. חמשה שיטות בדיקת מומקן (השאלה שאלתית, דילוגית, או שאלתית דילוגית)

הרי אלו שלו, דהוי חצר שאינה מושתמתות,

^ג. לגבי ברכת שהחינו על קנית בגד או כל, כתוב בשו"ע (ס"י רכ"ג) "ב"ה"ב ג"ל: "ברשותם ההיינו ע"ש לו לרבות צו"ע" וושׂדנו לא גשׂדנו בה"ה"

ב-23 ז' ». גשושין והקן נטול נ' בז' ע' שערן נ' נא' נומשס' בז'...
 שאו'ן הברה' א'ל' ע' שערן נ' נא' נומשס' בז'...
 המ'ב' ס'ק' י' ו'ל': "ודקה א'ם הנ' בג' שראוי לבלשו ויכך, אבל
 א'ם קנה שום דבר שאו'ן אווי לבלשו כמו' השוא', רק שעריך ליטו'ן
 לאו'ן לתקון (כונו מכבלתה להצ'ר ולהרוו'ה), לא יברך שהחיה'נו עד שעיה
 שילבש הבג' או ישתמש בכלי'. ויש להסתפק בסירים או בכלי' איכילה
 שטוענים טבילה, اي יש להמינו בברכתם עד לאחר טבילה, ובפשטו אין
 נעריך כיון דלא שרוטס תיקון א'מן). ומ' כתבו האחו'וניב': שנ'גו לברך
 בפי' בשיע' שבת' לב' לבייש'. (כתב בפי' בשיע' שבת' לבי' לי'ה': גבי' א'ם שונ'ה
 בפי' בשיע' שבת' לב' לבייש').

